

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobců: **a) D. M., b) H. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2018, č. j. 6 A 83/2017 – 93, o žádosti žalobců o osvobození od soudních poplatků, návrhu na ustanovení zástupce a návrhu na předběžné opatření,

t a k t o :

- I. Žádost o osvobození od soudních poplatků **se z a m í t á .**
- II. Návrh na ustanovení zástupce **se z a m í t á .**
- III. Návrh na předběžné opatření **se z a m í t á .**
- IV. Žalobcům **se u k l á d á**, aby ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení zaplatili **každý jednotlivě** soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na předběžné opatření, který činí podle položky č. 5 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.
- V. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě **15 (patnácti) dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatili **každý jednotlivě** soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku

5000 Kč.
- VI. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě **15 (patnácti) dnů** od doručení tohoto usnesení buďto předložili plnou moc udělenou jimi advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, jež spatřovali v protiprávním, neoprávněném a nesprávném zpracování jejich osobních údajů. Usnesením ze dne 25. 5. 2017, č. j. 6 A 83/2017 – 42, nepřiznal městský soud stěžovatelům osvobození od soudních poplatků. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 7 As 184/2017 – 47, zamítnuta. Městský soud následně opakovaně vyzýval stěžovatele k zaplacení soudních poplatků za žalobu a za návrh na předběžné opatření. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelé opětovně žádali o osvobození od soudních poplatků, městský soud zasláním potvrzení o majetkových poměrech ověřoval, zda od posledního rozhodnutí nedošlo ke změně jejich poměrů. Stěžovatelé však zaslali městskému soudu vyplněná potvrzení bez podpisu. Vzhledem k tomu, že údaje v těchto potvrzeních byly téměř totožné s potvrzeními původními a že stěžovatelé opět k těmto potvrzením uvedli, že je vyplnili „jen obrazně“, a podle městského soudu tedy opět odmítli poskytnout soudu věrohodný obraz o svých majetkových a osobních poměrech, městský soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, po marném uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku řízení zastavil.

[2] Stěžovatelé poté podali proti usnesení městského soudu o zastavení řízení kasační stížnost. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k doplnění důvodů stížnosti, dále k doložení zastoupení stěžovatelů advokátem či k doložení jejich vysokoškolského právnického vzdělání a k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[3] Dne 6. 3. 2018 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen poněkud nepřehledný přípis obsahující žádost o osvobození od soudních poplatků, návrh na ustanovení zástupce a návrh na předběžné opatření. V daném přípisu stěžovatelé uvedli, že u nich existují okolnosti znemožňující uhrazení soudních poplatků, především skutečnost, že u stěžovatele a) nedochází k výplatě dávek z nemocenského pojištění, ačkoliv s jejich odnětím nesouhlasil. Česká spořitelna mu poskytuje nedůvěryhodné výpisy z účtu, stěžovatel a) nemá k dispozici své finanční prostředky a v důsledku toho není schopen náležitě hradit potřeby v souvislosti s pohledávkou Společenství vlastníků jednotek CH-invest, s. r. o., stěžovatelce b) byla odpojena nemovitost v R. n. J. od elektrické distribuční sítě z důvodu nedoplatků, jež stěžovatelé v daném přípise popírají, stěžovatelce b) vzniká „nebezpečí vyplácení dividend“, s jehož formou nesouhlasí, a Česká spořitelna a. s. stěžovatelům odepírá přístup k účtům. K přípisu pak stěžovatelé doložili několik listin obsahujících kopie podacích lístků, potvrzení o zdanitelných příjmech stěžovatele a) vystavené Českou televizí, oznámení příjmu stěžovatele a) z pronájmu prostor v objektu K. 1578 až 1580, P. 4 za kalendářní rok 2017 a faktury týkající se výměny pneumatik v různých autoservisech.

[4] Tvzení stěžovatelů ani poskytnuté listiny však nevytvářely komplexní obraz majetkové situace stěžovatelů. Nejvyšší správní soud proto přípisem ze dne 8. 3. 2018, č. j. 5 As 47/2018 – 56, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy soudu předložili řádně vyplněné potvrzení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech, aby si soud na podkladě předložených dokladů mohl učinit podrobný a úplný obraz o jejich majetkové situaci. Stěžovatelé byli rovněž poučeni, že pokud nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě soudu, nebude jejich žádosti vyhověno.

pokračování

[5] Dne 26. 3. 2018 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech vyplněná stěžovateli, avšak nepodepsaná a nedatovaná. K těmto potvrzením byl připojen přípis stěžovatelů, v němž uváděli, že pravdivé a také úplné vyplnění těchto formulářů o jejich majetkových poměrech je nesnadné. Ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. si jsou dle svého vyjádření vědomi povinnosti doložit svá tvrzení tak, jak je soud ke splnění povinnosti vyzval. Nepatří mezi osoby nemajetné, nýbrž vzhledem k četnosti zásahů byli doslova donuceni žádat soudní ochranu. Předložená prohlášení doplnili „jen obrazně“, ale podpisy na tyto formuláře nepřipojují, protože vzhledem k četnosti zásahů likvidační povahy z okolností existenčně podstatných založených na principu vyšší moci nemohou s jistotou konstatovat, zda uvedli pravdivé skutečnosti nebo zda nezamlčeli určité okolnosti, které mohou mít vliv na rozhodování soudu.

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že individuální osvobození od soudních poplatků je procesní institut, jehož účelem je zejména ochrana účastníka, který se nachází v tíživých poměrech, před nepřiměřeně tvrdým dopadem zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Z dikce § 36 odst. 3 s. ř. s. především vyplývá, že účastník může být zčásti a zcela výjimečně plně osvobozen od soudních poplatků při současném splnění tří předpokladů: a) podání žádosti o osvobození od soudních poplatků, b) podaný návrh (na zahájení řízení) není zjevně neúspěšný, c) doložení nedostatku prostředků. Mimo toto ustanovení se dílčím způsobem za použití § 64 s. ř. s. aplikuje rovněž § 138 o. s. ř., podle něhož lze přiznat účastníku řízení osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka, a to zcela nebo zčásti. Citované ustanovení občanského soudního řádu rovněž pamatuje na situace, kdy uplatňování nebo bránění práva před soudem nese znaky svévole (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2010, č. j. 8 As 22/2010 - 91, či ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011 - 66, publ. pod č. 2601/2011 Sb. NSS).

[7] Stěžovatelé byli poučeni o následcích nedoložení svých majetkových poměrů, resp. o neunesení důkazního břemene k prokázání, že nemají dostatek prostředků, v přípisu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018, č. j. 5 As 47/2018 - 56. Stěžovatelé si tedy museli být vědomi toho, že důkazní břemeno k prokázání své nemajetnosti nesou oni sami a v případě, že nebude možné řádně posoudit, zda disponují dostatkem prostředků, nebude jejich žádosti o osvobození od soudních poplatků vyhověno.

[8] S ohledem na skutečnost, že zaslaná potvrzení stěžovatelů nejsou podepsaná, sami stěžovatelé jejich pravdivost zpochybňují a není na nich konkrétní datum, nemůže Nejvyšší správní soud než vznést pochybnosti o pravdivosti a úplnosti informací v nich obsažených a také o tom, k jakému okamžiku by měla potvrzení stěžovatelů jejich majetkové poměry osvědčovat. Nemohl proto učinit závěr, který by vedl k osvobození stěžovatelů od soudních poplatků.

[9] Proto zdejší soud výrokem I. tohoto usnesení žádost stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků zamítl.

[10] Nejvyšší správní soud se dále zabýval návrhem stěžovatelů na ustanovení zástupce z řad advokátů. Podle § 35 odst. 9 s. ř. s. může předseda senátu navrhnout, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba

k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Nejvyšší správní soud přitom konstatuje, že první ze zmiňovaných kumulativně stanovených podmínek pro ustanovení zástupce, tedy předpoklad osvobození od soudních poplatků, není v případě stěžovatelů dán. Nejvyšší správní soud jejich návrhu na ustanovení zástupce tedy nemohl vyhovět, a proto výrokem II. tohoto usnesení návrh stěžovatelů zamítl.

[11] Podání ze dne 6.3.2018 obsahovalo rovněž následující návrh na předběžné opatření:

„1. Žalovanému se ukládá, aby nařídil usnesením předběžné opatření proti nositeli bankovního a obchodního tajemství tj. bankovní instituci Česká spořitelna, a. s., obnovil stav před nabytím účinnosti písemné formy jednostranného právního jednání bankovní instituce ze dne 8. 12. 2017 k bankovnímu účtu stěžovatele 1) sporožirového účtu č. X.

2. Žalovanému se ukládá, aby nařídil usnesením předběžné opatření proti nositeli bankovního a obchodního tajemství tj. bankovní instituci Česká spořitelna, a. s., která pravidelně a důvěryhodným způsobem zachová zákonnou písemnou formu výpisů obrátů ze sporožirového účtu stěžovatele 1) účet č. X, výpis obrátů ze sporožirového účtu stěžovatelky 2) účet č. X.

3. Žalovanému se zakazuje, aby kdykoli nebo jakkoliv vydané usnesení bez souhlasu Kasačního soudu a Městského soudu zrušil nebo změnil.

4. Žalovanému se ukládá, aby nařídil usnesením předběžné opatření proti bankovní instituci Česká spořitelna, a.s., která důvěryhodným způsobem v písemné zákonné formě zajistí a vyhotoví výpisy obrátů ze sporožirových účtů stěžovatele 1) účet č. X s. s. X ze dne 26. 10. 1996, výpisy obrátů ze sporožirových účtů stěžovatelky 2) účet č. X s. s. X ze dne 28. 4. 1980, také ke všem veškerým Dohodám o změně Smlouvy o sporožirovém účtu od nabytí účinnosti první smlouvy o sporožirovém účtu.

5. Žalovanému se ukládá, aby nařídil usnesením předběžné opatření proti bankovní instituci Česká spořitelna, a.s., která důvěryhodným způsobem v zákonné písemné formě zajistí a vyhotoví výpisy obrátů ze sporožirových účtů, se zpětnou účinností k veškerým Dohodám o změně Smlouvy o sporožirovém účtu aktivně legitimovaným účastníkům řízení.

6. Žalovanému se zakazuje, aby jakkoliv s nositelem bankovního a obchodního tajemství tj. bankovní institucí Česká spořitelna, a.s., porušoval obchodní a bankovní tajemství ve vztahu k účinným bankovním smlouvám, peněžním závazkům, kterýmkoliv porušením mlčenlivosti anebo jiným porušením ochrany osobních údajů, jakýmkoliv zpracováním citlivých osobních údajů porušil zákaz zpracování údajů a informací pro účely závazků z odvázných smluv.

7. Žalovanému se ukládá, aby nařídil usnesením předběžné opatření proti bankovní instituci Česká spořitelna, a.s., vyhotovovat kopie ve dvou stejnopisech, z nichž každý má platnost originálu. Jeden stejnopis bude zasílán věcně legitimovaným stěžovatelům a druhý bude předložen soudu.“

[12] Soud může dle § 38 odst. 1 s. ř. s. předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení

pokračování

a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Ze stejných důvodů může soud uložit uvedenou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

[13] Nejvyšší správní soud tedy posuzoval, zda tvrzení stěžovatelů uvedená v návrhu na předběžné opatření svědčí o hrozící vážné újmě, pro kterou by bylo třeba zatímně upravit poměry účastníků řízení či uložit určitou povinnost třetí osobě. „Vážná újma“ ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. je neurčitý právní pojem, který soud vyloží vždy v souvislosti s konkrétními okolnostmi projednávané věci. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je možno obecně za vážnou újmu označit takový zásah do právní sféry účastníka, který představuje její natolik zásadní narušení, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37). Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených. Ve vztahu k naplnění podmínky, dle které se musí jednat o hrozící vážnou újmu, musí být zřejmé, že tento vážný stav může nastat v jakémkoliv blízkém okamžiku, aniž by předtím navrhovatel měl možnost vyčerpat další opravné prostředky či nástroje, jejichž prostřednictvím by bylo možné negativním účinkům zabránit.

[14] Vážná újma, pro niž lze žádat vydání předběžného opatření, musí mít alespoň základní souvislost s předmětem řízení, ve kterém je vydání předběžného opatření navrhováno (viz např. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2010, č. j. 17 Ad 10/2010 - 54). Není přitom vyloučeno, aby správní soudy předběžným opatřením poskytl ochranu právu účastníka řízení, které je samo o sobě soukromoprávní povahy, pokud to bude v přímé souvislosti s předmětem řízení (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2015, č. j. 4 As 149/2015 - 78). Tvrdit a prokázat existenci „hrozící vážné újmy“ vyžadující nařízení předběžného opatření je přitom povinností navrhovatele (usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08), na něm tedy leží procesní odpovědnost za zjištění všech relevantních okolností.

[15] Stěžovatelé svůj návrh odůvodnili tím, že uzavřeli s Českou spořitelnou, a. s. smlouvy ke sporožirovým účtům, ovšem nejsou v platebním styku řádně chráněni, resp. banka v rámci závazkových vztahů účinně upravených smlouvami k účtům nevynakládá veškeré úsilí, jaké projevuje vůči ostatním bonitním klientům tak, aby nevznikaly bezdůvodné škody porušením platební morálky a loajality v případě nakládání s peněžními prostředky při provádění platebních služeb z platebních účtů mezi poskytovatelem služby, plátcem a příjemcem.

[16] Stěžovatelé mají za to, že jim v důsledku jednání bankovní instituce vznikla „nenahraditelná újma“ protiprávním zabavením finančních prostředků bankovní institucí. Bankovní instituce nemá zájem řešit jejich stížnosti a dle stěžovatelů je nemůže ani ovlivnit, neboť dle nich dochází ke zneužívání jejich identifikačních údajů, jak stěžovatelé tvrdí. Z jednání žalovaného, za nějž označili Ministerstvo zdravotnictví „ve spolupráci s Ministerstvem vnitra“, pak dle nich vyplývá, že pro osobní bezpečnost, ochranu vlastnictví a bankovního tajemství stěžovatelů nehodlá žalovaný dobrovolně prostřednictvím své kontroly nad dodržováním povinností provozovatelů informačních systémů veřejné správy a plněním úkolů při spolupráci s orgány veřejné moci, ničeho podniknout. Naopak

využívá tísňě stěžovatelů vyvolané zneužitím prostředků informačních systémů veřejné správy jednáním páchaným organizovanou skupinou, má v úmyslu použít všech dostupných prostředků, aby nemusel vyhovět jejich stížnosti, a nechává bez povšimnutí skutečnosti vyplývající z exekučních titulů. Co bylo obsahem stížnosti, z návrhu nevyplývá, obdobně je tomu ohledně specifikace exekučních titulů. Následně stěžovatelé konstatovali, že institut dohledu a podání zprávy o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, podá banka bez souhlasu klienta jen na písemné vyžádání v rámci výkonu veřejné správy.

[17] Stěžovatelé uzavřeli, že pokud by žalovaný bankovní tajemství vztažené na všechny bankovní obchody, peněžní služby bank, včetně stavů na účtech a depozit nezakázal či nezamezil již v průběhu řízení před soudem, znehodnotil by tím předpoklady pro úspěšné činnosti oprávněných osob poskytovat platební služby a vydávat elektronické peníze, zničil a znehodnotil by nenávratně zbytek svobodného života stěžovatelů, jejich právo vlastnit majetek, zasáhl by tím do jejich práv a povinností jako majitelů účtů u bankovní instituce při poskytování platebních služeb zaručené ústavním pořádkem České republiky. Jednalo by se přitom o zásah velmi intenzivní, neboť by nenahraditelnou újmu z protiprávního jednání třetí osoby zcela znásobilo, tím by byl výkon práva zcela znemožněn.

[18] Nejvyšší správní soud na základě výše citované judikatury zdůrazňuje, že vydání předběžného opatření odůvodňuje pouze hrozící zásah do práv navrhovatele takové intenzity, že by nebylo možné po něm požadovat, aby ho, byť krátkodobě, snášel, přičemž tento zásah, resp. vážná újma z něj plynoucí má vztah k předmětu řízení před daným soudem.

[19] O takový případ se v projednávané věci nejedná. Návrh stěžovatelů na vydání předběžného opatření se nedotýká řízení před Nejvyšším správním soudem o kasační stížnosti stěžovatelů proti napadenému usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Stěžovatelé v daném návrhu velmi obšírně a místy nesrozumitelně či nesprávně popisují údajné povinnosti a fungování jednotlivých institucí, resp. citují ze zákona, avšak nespecifikují žádné konkrétní relevantní okolnosti, jež by se vztahovaly k předmětu řízení před Nejvyšším správním soudem. Naopak se věnují tvrzeným povinnostem bankovních institucí při zpracování osobních údajů a dozorové činnosti různých subjektů, nejen žalovaného, proti němuž bylo vedeno řízení před městským soudem. Ani návrh výroku předběžného opatření, jak je citován výše, nemůže být považován za dostatečně konkrétní a srozumitelný a požadavky v něm stanovené se netýkají předmětu řízení před Nejvyšším správním soudem, přičemž zároveň je z výše uvedeného zřejmé, že takto zásadní nedostatky návrhu by nebylo možné odstranit ani na základě případné výzvy Nejvyššího správního soudu.

[20] Nejvyšší správní soud proto výrokem III. tohoto usnesení návrh na předběžné opatření dle § 38 s. ř. s. zamítl.

[21] Návrh na nařízení předběžného opatření podléhá dle položky 5 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč. Poplatková povinnost za návrh na nařízení předběžného opatření vzniká

pokračování

uložením povinnosti zaplatit soudní poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o tomto návrhu [§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona].

[22] Vznikne-li více poplatníkům povinnost zaplatit poplatek, platí jej společně a nerozdílně (§ 2 odst. 8 zákona o soudních poplatcích). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu však vyplývá, že v případě, kdy účastníci řízení učiní společný návrh (§ 33 odst. 8 s. ř. s.), netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř., nýbrž každý z nich vystupuje v řízení jako samostatný účastník, a proto je každý z nich zvlášť povinen zaplatit soudní poplatek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 – 251, publikovaný pod č. 2410/2011 Sb. NSS).

[23] Z uvedených důvodů a vzhledem ke skutečnosti, že Nejvyšší správní soud stěžovatelům nepřiznal osvobození od soudních poplatků, uložil jim výrokem IV. tohoto usnesení každému jednotlivě povinnost zaplatit soudní poplatek za uvedený návrh na předběžné opatření. Ke splnění této povinnosti jim Nejvyšší správní soud stanovil lhůtu v délce tří dnů od právní moci tohoto usnesení v souladu s § 7 odst. 1 větou druhou zákona o soudních poplatcích.

[24] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je vznik poplatkové povinnosti spojen také s podáním kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatelé nezaplatili soudní poplatek zároveň s podáním kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud jim nepřiznal osvobození od soudních poplatků, vyzval stěžovatele výrokem V. tohoto usnesení, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení zaplatili (s ohledem na výše uvedené každý jednotlivě) soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků podle přílohy zákona o soudních poplatcích).

[25] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatelů na ustanovení zástupce a vyzval je proto výrokem VI. tohoto rozhodnutí, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení doložili zastoupení a předložili soudu plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie.

[26] Dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je předpokladem pro výkon advokacie vysokoškolské vzdělání v oboru právo získané

- v magisterském studijním programu studiem na vysoké škole v České republice, nebo
- studiem na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu, a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v magisterském studijním programu v oboru právo na vysoké škole v České republice.

[27] Dne 26. 3. 2018 bylo Nejvyššímu správnímu soudu spolu s potvrzeními o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech doručeno také obsáhlé podání stěžovatelů, v němž doplňují kasační stížnost a které obsahuje současně také žádost o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti. Lhůta pro doplnění důvodů kasační stížnosti uplynula dne 5. 4. 2018, nicméně v rámci této lhůty bylo soudu doručeno zmiňované doplnění kasační stížnosti; kasační stížnost tedy ve lhůtě doplněna byla. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že pokud by mělo být uvedené podání stěžovatelů vyloženo tak, že se jedná o žádost o prodloužení, resp. prominutí lhůty za účelem dalšího doplnění kasační stížnosti, soud tuto žádost posoudí až v případě, že bude zaplacen soudní poplatek za kasační stížnost a stěžovatelé doloží splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

Soudní poplatek lze zaplatit:

- doručení přiloženého tiskopisu s vylepenými kolky Nejvyššímu správnímu soudu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050404718**.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na přiložený tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti **z a s t a v í**; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, § 47 písm. c) s. ř. s.].

Nevyhoví-li stěžovatelé výzvě k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., soud předmětnou kasační stížnost **o d m í t n e**.

V Brně dne 5. dubna 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 5 As 47/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓